

# Štokholmský syndróm bratislavskej mládeže

- CZ24 News | 1. ledna 2024

**SLOVENSKO: Štokholmský syndróm je fenomén, ktorý opisuje situáciu, v ktorej rukojemník začína vyjadrovať súcit a sympatiu voči páchatel'ovi. V niektorých situáciách dochádza až k bodu, kde rukojemník ochraňuje páchatel'a.**

Pri sledovaní nadšenia mladej generácie pre amerických štipendistov združených v Progresívnom Slovensku (a v Bratislave) viem mnohé diskusie na túto politickú tému.

A, pochopiteľne, premýšlam.

Najmä o oportunizme ako o životnej motivácii. Ich presvedčenie o tom, že chcú lepšiu budúcnosť (rozumej v kapitálom určenej globalizácii či európskej integrácii), považujem primárne za produkt propagandy a cieľenú sociologickú manipuláciu.

Cestou na besedu s autormi zborníka o ľudských právach (zostavovateľ Prof. Ing. Peter Drulák, PhD.) som uvažoval nad mojím savanarolovským (moralizujúcim) odsudzovaním oportunizmu prednovembrovej nomenklatúry. Položil som si otázku (po priznaní, že oportunizmus je legitímna vlastnosť živých tvorov v ich individuálnej snahe prežiť a reprodukovať sa). Áno, ide mi o to, či je oportunizmus večný (na rozdiel od lásky k Sovietskemu zväzu alebo USA).

Ako sa však dá definovať hranica medzi oportunizmom a racionálnym správaním?

Možno definovať hranicu medzi nimi?

Alebo je potrebné stotožniť sa (a ospravedlniť) oportunizmus?

Oportunizmus je vlastne iba iným názvom racionálneho?

Myslím, že oportunizmus vracia ľudí do zvieracej ríše. K psom ruvajúcim sa o kosť, k rujným jeleňom roztlkajúcim si hlavy, s očami zaliatymi krvou zmiešanou s testosterónom, vo vrcholnom zmysle existencie – rozmnožiť, odovzdať svoje gény najsilnejšieho samca. Pomaly rezignujem na schopnosť civilizácie (kultúry v tom najširšom slova zmysle) regulovať ľudské správanie.

Oportunizmus je druhé meno liberálno-buržoázneho konceptu, o práve silnejšieho!

Hrozím sa toho, že tento návrat do džungle je oficiálnou doktrínou dominujúceho politicko-ekonomického systému (trh, konkurencia a i)...

Na besede som si pri vystúpeniach autorov jednotlivých esejí zborníka uvedomil, že aj zmeny v Novembri '89 boli navyše aplikáciou podprahovej konfigurácie jednotlivcov tvoriacich dav. Využitím rurálneho oportunizmu.

Asi je oprávnené mať rôzne výhrady k vojnovému socializmu studenej vojny – redukcii volieb, slobody cestovať a vierovyznávať či k straníckej anexii rozumu... V každom prípade však socializmus ekonomicky oslobodil všetkých občanov. Bývanie, sociálna bezpečnosť, garantovaná a stabilná (až po prevrat) budúcnosť umožnili každému užívať si reálnu slobodu zabezpečenej existencie (opakujem deformácie boli, okrem subjektivismu niektorých hlupákov vo funkcii, primárne vynútené potrebami centrálne organizovanej obrany režimu, najmä spoločného vlastníctva).

A slobodní občania sa rozhodli nechať sa zotročiť!

Tento paradox možno ospravedlňovať tým, že išlo o politický podvod... Nielenže protagonisti sľubovali lepší socializmus a odmietali jeho demontáž (*známy je televízny prejav V. Havla*).

Noví (staronoví?) si to neuvedomujú? Rúžové sklá šestotrinástok vymenili za rúžové sklá bavorákov?

Nedávno som položil F. Mikloškovi otázku na besede k oslave výročia sviečkovej demonštrácie. (*P. Mikloško, hovoríte, že manifestácia bola organizovaná v snahe vyšetriť nejasnosti okolo úmrtia katolíckeho kňaza Poláka a za odluku štátu od cirkvi. Čo z toho ste po 35 rokoch splnili? Nič...*)

Štrngáči by však mali pripustiť, že bolo hazardom zveriť svoje osudy (*a budúcnosť vlasti*) čudesnej equipe extrémistov, často so psychiatrickou diagnózou. (*Iste boli medzi nimi aj muži srdca a rozumu, to však dávno prekryla arogancia moci a vlastné oportúnne ambície...*)

Môže generácia otcov a mám súčasnú mladú generáciu efektívne upozorniť na nebezpečenstvá konzumného oportunizmu? (*Rodičovská generácia, s rovnakým gulášov-konzumným oportunizmom sama decimovala dva režimy...*)

Nehaňme mladých! (*ani ostrovčeka nostalgikov nemajú silu oponovať režimnej antikomunistickej propagande, a aj oni sami robia medvediu službu precitnutiu neobjektívnymi postojmi*).

Skôr ich poľutujme! K rozumu ich privedú mnohé strádania, ktoré sme svojím oportunizmom, kamuflovaným rozumom, privodili...

Cez environmentálnu, sociálnu, hospodársku krízu. Cez vojnové strádania (*dúfam, že nie na fronte s ochudobneným uránom, biologickými a chemickými zbraňami, ale v „tyle“, s konverziou vzdelania a rastom vojenskej výroby, na nútených prácach podľa pokynov okupantov a kolaborantov*). Cez facky histórie, dúfam, dostanú aj oni, generačnú príležitosť.

AUTOR: Juraj Janošovský

[ZDROJ](#)